

[Forsvarsministeren]

at kapaciteten ikke må anvendes som led i en udvidelse af styrkens mandat, men udelukkende til selvforsvar. Jeg kan bekræfte, at dette er tilfældet. I Sikkerhedsrådets resolution nr. 807 af 19. februar 1993, hvori der anmodes om at tilføre styrken de nødvendige defensive foranstaltninger, anføres det i præamblen udtrykkeligt, at resolutionen sigter på at tilsi- kRE UNPROFOR's sikkerhed. I generalsekretærens rapport af 25. marts 1993 i forlængelse af ovennævnte resolution omtales alene en forlængelse af UNPROFOR's nuværende mandat og ikke en udvidelse af dette. I Sikkerhedsrådets resolution, der blev enstemmig vedtaget den 30. marts 1993, endosseredes generalsekretærens netop omtalte rapport. I præamblen udtrykkes, at FN er besluttet på at sikre bevægelsesfriheden og sikkerheden for alle dele af UNPROFOR, dvs. styrkerne i såvel Kroatien, Bosnien-Hercegovina som Makedonien.

Der er altså ikke tale om en udvidelse af styrkens mandat, men alene en forlængelse. Der åbnes dog i resolutionen op for en gen- vurdering af mandatet i lyset af en eventuel håndhævelse af Vance-Owen-planen. Såfremt en udvidelse af styrkens mandat med hensyn til magtanvendelse senere skulle komme på tale, vil dette naturligvis kræve en ny politisk beslutning.

Lad mig til slut takke for den velvillige modtagelse af beslutningsforslaget. Jeg vil godt si- ge, at jeg især finder det positivt, at SF vil være med til at bære ansvaret for denne beslutning. Jeg opfatter det som et vigtigt nybrud, og for mig er det utrolig vigtigt, at der er en bred opbakning her i Folketinget til at beskytte vort udsendte personel bedst muligt.

Jeg har også lyttet med interesse til fru An- nette Justs argumentation. Jeg havde lidt svært ved at finde hoved og hale i den, men når jeg gør den op, må jeg i hvert fald konstatere, at vi nu er i den situation, at der kun er ét parti til- bage i hængekøjen her i Folketinget, og det er Fremskridtspartiet.

Hermed sluttede forhandlingen.

*Afstemning***Forslaget til folketingsbeslutning**

vedtoges, idet 116 (S, KF, V, SF, CD, RV og KRF) stemte for, 8 (FP) imod; 1 (Helen Jørgensen (S)) stemte hverken for eller imod.

Formanden:

Dette vil nu blive meddelt forsvarsministe- ren.

Den næste sag på dagsordenen var:

12) Anden behandling af lovforslag nr. L 179:

Forslag til lov om ændring af lov om boliger for ældre og personer med handicap.

Af boligministeren (Kofod-Svendsen).

(Fremsat 10/2 93. Første behandling 23/2 93. Betænkning 25/3 93).

Der var stillet 1 ændringsforslag i betæn- kningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslaget og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

*Forhandling***Åagaard (KF):**

Jeg vil gerne anmode om, at dette lovforslag efter andenbehandlingen bliver henvist til for- nyet udvalgsbehandling.

Kirsten Jacobsen (FP):

Og så påstår man, at ikke noget af det, der sker i denne sal, påvirker Tingets medlemmer!

Jeg er utrolig glad for, at det er gået op for Det Konservative Folkeparti, at det ændrings- forslag, Fremskridtspartiet her har stillet, ikke er et ændringsforslag, man bare uden videre skal stemme ned, uden at man er klar over, hvad konsekvenserne er, og hvad ændringsfor- slaget betyder.

Inden det går op i udvalget, vil jeg gerne for- klare regeringen, hvad det i grunden drejer sig om. Det drejer sig om, at Folketinget under den tidligere regering besluttede, at alle pleje- hjem her i Danmark, hvis de skal moderniseres eller bare bygges lidt om, må blive til ældrebo- liger, og så må de finansieres efter lov om æl- dreboliger.

Det har betydet, at kommunalbestyrelserne rundt omkring i landet bagefter har besluttet – også ud fra økonomisk kassetænkning for